

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 29.1.2019

Okresní soud v Pardubicích

dne 20.6.2019 *Lat*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců JUDr. Marty Vršanské a Mgr. Pavla Hradeckého ve věci

žalobce: **XXX, XXX**
místem podnikání XXX
zastoupený advokátem JUDr. Davidem Hladíkem
sídlem 17. Listopadu 623, 530 02 Pardubice

proti
žalovaným: **1. XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
2. XXX, narozená dne XXX
bytem XXX
oba zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Střelečkem
sídlem Pouchovská 1255/109B, 500 03 Hradec Králové

o zaplacení 134.117 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalobce i žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. 5. 2018, č. j. 11 C 81/2014-316,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku I **mění** tak, že žaloba, kterou se žalobce proti žalovaným domáhal zaplacení částky 19.814,55 Kč se 7,05% úrokem z prodlení od 26. 11. 2012 do zaplacení, **se zamítá.**

- II. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku II **potvrzuje**.
- III. Žalobce je povinen nahradit žalovaným náklady za řízení před okresním soudem ve výši 153.996 Kč k rukám jejich zástupce, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to každému jednou polovinou.
- IV. Žalobce je povinen nahradit žalovaným náklady za řízení před odvolacím soudem ve výši 27.733 Kč k rukám jejich zástupce, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to každému jednou polovinou.
- V. Žalobce je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení 16.748,30 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem okresní soud ve výroku I žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 19.814,55 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 19.814,55 Kč od 26. 11. 2012 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II okresní soud žalobu zamítl co do částky 114.302,45 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z této částky od 26. 11. 2012 do zaplacení. Výrokem III okresní soud žalobci uložil, aby žalovaným nahradil náklady řízení 106.035 Kč k rukám jejich zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku. Konečně výrokem IV okresní soud žalobci uložil, aby České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích nahradil náklady představované znalečným ve výši 16.748,30 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalobce tvrdil, že se žalovanými dne 20. 11. 2011 uzavřel smlouvu o dílo, na základě které na konci roku 2011 a v průběhu roku 2012 pro žalované provedl dílo, a to stavební práce na domě žalovaných XXX. Šlo o zhotovení přívodů a rozvodů elektřiny, vody, topení, vybudování a zařízení koupelny, zhotovení sádkartonů, stropu a podlahy v patře domu, zhotovení omítek, obkladů, dlažeb, betonáž podlah a zhotovení schodiště, zábradlí, zárubní a dveří, provedení fasády, obklad soklu a zbudování terasy. Cena díla byla dle tvrzení žalobce sjednána v částce 880.500 Kč bez DPH. Žalobce práce zhotovil, a to podle postupně upřesňovaných pokynů žalovaných. Žalovaní postupně za dílo zaplatili celkem 645.000 Kč a žalobce jim 10. 11. 2012 vyúčtoval doplatek díla v částce 234.717 Kč. Na tuto fakturu však žalovaní uhradili 28. 11. 2012 jen částku 100.400 Kč. Žalovaní sice potvrdili, že mezi účastníky byla podepsána písemná smlouva, tuto ale nepokládají za platnou z důvodu absence podstatných náležitostí smlouvy, zejména konkrétního vymezení předmětu díla. Potvrdili také, že žalobce pro ně dílo prováděl, v průběhu prací však byla zjištěna špatná kvalita a velká neobornost provádění prací, proto žalovaní žalobce vyzvali k ukončení prací. Ten ještě nějakou dobu v provádění prací pokračoval, ale nakonec práce ukončil. Vzhledem k napjatým vztahům mezi účastníky práce ani řádně nepředal, stejně jako doklady k jednotlivým instalovaným zařízením. Dílo, které žalobce provedl, má dle tvrzení žalovaných velké vady, proto jsou přesvědčeni, že cena takto provedeného díla by měla být výrazně nižší než cena vyúčtovaná žalobcem a dokonce i než cena, kterou mu již zaplatili. Tvrzení žalovaných o vadách díla žalobce popřel. Podle jeho názoru bylo dílo zhotoveno bezvadně, nerovnosti dlažby jsou zaviněny materiálem, který si vybrali žalovaní. V průběhu řízení se účastníci shodli na tom, že obě strany pokládají smlouvu, která mezi nimi byla uzavřena, za neplatnou pro nedostatečné vymezení předmětu díla, a shodli se také na tom, že přesto žalobce pro žalované některé práce na jejich domě ve XXX provedl. Žalovaní k existenci vad na díle provedeném žalobcem předložili soudu k důkazu znalecký posudek znalce XXX.

3. Okresní soud vyšel ze zjištění, že mezi účastníky byla uzavřena písemná smlouva, na základě které začal žalobce pro žalované provádět práce na jejich domě ve XXX, jehož jsou žalovaní podílovými spoluvlastníky. Vzal za prokázané, že žalovaní v průběhu prací a po jejich ukončení žalobci zaplatili celkem částku 745.400 Kč. Podle závěru okresního soudu mezi účastníky nebyla uzavřena platná smlouva o dílo, neboť smlouva, kterou podepsali, neobsahuje dostatečně určité ujednání o předmětu díla. Nicméně žalobce pro žalované práce provedl, proto by za jejich zhotovení měl dostat finanční ekvivalent svého plnění jako náhradu bezdůvodného obohacení, kterého se tak žalovaným dostalo bez právního důvodu. Vzhledem k době, kdy žalobce práce pro žalované provedl, posoudil okresní soud uplatněný nárok s odkazem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, podle § 451 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku platného do 31. 12. 2013 (obč. zák.). Okresní soud dále výpověďmi svědků vzal za prokázaný rozsah prací, které žalobce pro žalované provedl, jak byly tyto práce uvedeny v rekapitulaci výkonů a dodávek, sepsané žalobcem (dále „rekapitulace výkonů a dodávek“), pod body 1-19, a to vyjma prací pod body 16 a 18 (rozvody vody a kanalizace), s tím, že tyto práce žalobce provedl prostřednictvím třetích osob a neprokázal, že by jim za ně sám zaplatil. Výši bezdůvodného obohacení okresní soud zjišťoval jako obvyklou tržní cenu srovnatelných prací, kterou by žalovaní museli zaplatit, pokud by v daném čase a místě chtěli získat tyto práce a výkony od jiného subjektu. Za účelem zjištění této ceny okresní soud provedl jednak dokazování znaleckým posudkem znalce XXX a dále ustanovil znalce z oboru stavebnictví Mgr. Bc. Tomáše Grubnera, který souhlasil se závěry XXX v tom, že dílo vykazovalo vady a také v tom, že cenu díla není možné stanovit jinak než stanovením ceny bezvadného plnění a vyčíslením nákladů na odstranění vad. Okresní soud pak ještě ustanovil ve věci znalce z oboru stavebnictví Ing. Radka Machalu k provedení revizního znaleckého posudku, kterým byly revidovány závěry znalců Grubnera a XXX. Ze znaleckého posudku znalce Machaly pak okresní soud vyšel, a vzal jím za prokázané, že práce provedené žalobcem pro žalované vykazují značné vady, které znalec popsal. Zejména vadné položení dlažby a obkladů, vadu umístění topného tělesa v koupelně, nedodržení rovinnosti stěny u schodiště, neprofesionálně provedené detaily styku konstrukcí, lokální nekvalitu omítek, zakončení obkladů a hran, vadné provedení styku dveřních zárubní a stěn. Znalec se ztotožnil s názorem znalců XXX a Grubnera, že nelze vyčíslit hodnotu nekvalitního planění, ale je třeba zjistit cenu bezvadného plnění a tu snížit o náklady potřebné k odstranění vad, tedy k dosažení bezvadného planění odstraněním zjištěných vad. Znalec XXX stanovil hodnotu bezvadného plnění prací podle rekapitulace výkonů a dodávek v částce 873.182,14 Kč bez DPH, což činí 990.513,59 Kč s DPH (když DPH byla uvažována 10 % u prací provedených v roce 2011 a 14 % u prací provedených v roce 2012). Náklady na odstranění vad díla by podle znaleckého posudku představovaly částku 157.486 Kč bez DPH, a to za demontáž, uskladnění a zpětnou montáž zařizovacích předmětů a interiérových prvků, a dále bourání a úpravu podkladu pro dlažby, dodávku dlažeb, bourání a úpravu podkladu pro obklady, dodávku obkladů a konečně provedení maleb v celém objektu a úklid. Znalec dále přistoupil ke snížení celkové ceny prací o 10 % s přihlédnutím k vývoji cen na trhu stavebních prací mezi lety 2011-2012, kdy v dané době prodělávalo stavebnictví nepříznivý vývoj a proto se cena u podobných stavebních akcí, jako byla žalobcem provedená práce, pohybovala až o 10 % níže než katalogové ceny prací. Po odečtu nákladů na odstranění vad tak dílo zhotovené žalobcem pro žalované podle znalce bylo možno v dané lokalitě a čase pořídit za 734.304 Kč (644.130 Kč bez DPH). Okresní soud vyšel při stanovení výše bezdůvodného obohacení z tohoto znaleckého posudku, přičemž však při stanovení nákladů na zhotovení díla neuvažoval s cenou zbudování vodovodu a kanalizace (položky 16 a 18 rekapitulace výkonů a dodávek), s odůvodněním, že nebyly žalobcem osobně provedeny ani zaplacený jeho dodavatelům. Při stanovení nákladů na odstranění vad díla shledal odůvodněnými jen položky týkající se nákladů na opravu obkladů a dlažeb, tedy neuvažoval s náklady na demontáž, uskladnění a zpětnou montáž zařizovacích předmětů a interiérových prvků v částce 50.000 Kč a s náklady na výmalbu v částce 13.000 Kč, aniž by tuto svou úvahu nějak odůvodnil. Jinak okresní soud

použil výpočet znalce Ing. Machaly a uzavřel, že minimální výše nákladů nutných k vynaložení plnění poskytnutého žalobcem žalovaným činí 671.240,83 Kč bez DPH, a se 14% DPH představují částku 765.214,55 Kč. Protože žalovaní žalobci již zaplatili 745.400 Kč, shledal okresní soud nárok žalobce důvodným co do částky 19.814,55 Kč s příslušenstvím a v této části žalobě vyhověl. Ve zbývající části nárok žalobce zamítl. O nákladech řízení rozhodl okresní soud podle poměru úspěchu a neúspěchu ve věci.

4. Proti rozsudku okresního soudu podal odvolání žalobce. Odvoláním napadl výrok II a související nákladové výroky. Podle názoru žalobce by výše bezdůvodného obohacení měla být představována rozdílem hodnoty domu před stavebními úpravami a po stavebních úpravách provedených žalobcem. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 477/2003, podle něhož bezdůvodné obohacení v případě investic vynaložených na cizí nemovitost nepředstavuje hodnota vynaložených prostředků, nýbrž rozdíl mezi hodnotou nemovitosti před investicemi a po nich. Dále žalobce zopakoval své argumenty z řízení před okresním soudem k názoru, že snížení katalogových cen prací znalcem o 10 % je neodůvodněné, když znalec uvedl, že vycházel pouze ze svých zkušeností. Pokud jde o vady dlažby a obkladů, pak argumentoval tím, že žalovaní si obklady i dlažby vybrali sami a podle žalobce vady díla v tomto směru jsou způsobeny nevhodným materiálem. Žalobce také nesouhlasil se způsobem, jakým znalci stanovili cenu předmětu plnění, když podle jeho názoru měla být stanovena přímo cena prací s případnými vadami a není možno postupovat tak, že bude nejprve zjištěna cena bezvadného plnění a od ní odečteny případné náklady na odstranění vad díla. Pokud znalec Machala uvedl, že nedokáže procentuálně vyjádřit snížení hodnoty prací v důsledku vytýkaných vad, pak podle žalobce by tato skutečnost mohla být důvodem pro aplikaci ust. § 136 o.s.ř. V tomto směru pak by bylo možno vyjít ze znaleckého posudku znalce XXX, který uvedl, že ceny u nekvalitně provedených prací mohou být sníženy o 10-15 %. Pokud by tedy obvyklá cena bezvadně provedených prací měla činit 990.513,59 Kč (dle posudku znalce Machaly), pak tato cena by mohla být v důsledku vad snížena o 24.906 Kč a žalovaní by tedy na dosažení stejného, tedy „vadného“ plnění měli vynaložit 965.607,59 Kč. Jelikož zaplatili jen 745.400 Kč, činí rozdíl 220.207,59 Kč, což převyšuje požadovanou částku. Pokud jde o rozhodnutí o nákladech řízení, pak žalobce měl zato, že výsledek sporu závisel na znaleckém posudku, a soud tudíž měl aplikovat ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. a povinnost k náhradě nákladů řízení a státu uložit žalovaným. Žalobce se domáhal změny výroku II a vyhovění žalobě v plném rozsahu.
5. Proti výroku I a souvisejícím nákladovým výroky rozsudku okresního soudu podali odvolání žalovaní. Vyjádřili názor, že okresní soud chyboval při výpočtu bezdůvodného obohacení, když se odklonil od výpočtu znalce, ačkoliv jinak provedl dokazování správně a učinil i správné skutkové a právní závěry. Pokud znalec Ing. Radek Machala uzavřel, že částka, kterou by žalovaní museli v daném místě a čase vynaložit na dosažení stejného plnění, činí 644.130 Kč bez DPH a se 14% DPH představuje částku 734.308,20 Kč, pak je zřejmé, že žalovaní již žalobci uhradili více, než by mu po právu náleželo a žaloba měla být zamítnuta zcela. Žalovaní proto navrhli změnu výroku I a zamítnutí žaloby i co do tam přiznané částky, a domáhali se též práva na náhradu nákladů řízení.
6. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných je důvodné, odvolání žalobce nikoliv.
7. Okresní soud provedl ve věci dokazování v potřebném rozsahu, provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a na základě nich dospěl až na níže uvedené výjimky v zásadě k logickým závěrům o skutkovém stavu věci. Ten po právní stránce s odkazem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. také správně posuzoval podle občanského zákoníku platného a účinného do 31. 12. 2013.

Odvolací soud se ztotožnil se závěrem okresního soudu, že mezi účastníky nedošlo platně k uzavření smlouvy o dílo a že bylo prokázáno, že žalobce pro žalované na domě v jejich

podílovém spoluvlastnictví provedl stavební práce. Provedením těchto prací se žalovaným dostalo bezdůvodného obohacení, které je představované cenou, za kterou by žalovaní v letech 2011 a 2012 mohli v daném místě získat od jiného subjektu srovnatelné plnění. Tedy práce v takové kvalitě a takovém rozsahu, jaké pro ně provedl žalobce. Pokud jde o rozsah těchto prací, pak odvolací soud stejně jako soud okresní vychází z rekapitulace výkonů a dodávek, zpracované žalobcem, když na rozdíl od okresního soudu neshledal důvodu k tomu, aby uzavřel, že žalovaní nejsou povinni nahradit žalobci hodnotu prací uvedených v této rekapitulaci pod body 16 a 18, tedy prací na zřízení vnitřní kanalizace a rozvodu teplé a studené vody. Mezi účastníky není sporné, že tyto práce byly v průběhu činnosti žalobce na domě žalovaných provedeny a tato skutečnost byla i podle závěru okresního soudu prokázána výpověďmi svědků. Odvolací soud nesdílí názor okresního soudu, že k těmto položkám nelze přihlížet a je třeba je od částky bezdůvodného obohacení odečíst proto, že nebylo prokázáno, že by je žalobce zaplatil svým subdodavatelům. Žalobce nesporně jejich zhotovení pro žalované zajistil, toto bylo i prokázáno a je bez významu, zda on sám jiným subjektům za tyto práce zaplatil či nikoliv. Odvolací soud proto při stanovení výše bezdůvodného obohacení vyšel plně ze závěrů znaleckého posudku znalce Ing. Machaly v tom, že hodnota prací, které žalobce pro žalované provedl, a to včetně položek 16 a 18, tedy teplá a studená voda a vnitřní kanalizace, činí celkem 873.182,14 Kč bez DPH. Odvolací soud dále neshledává důvodu pro pochybnosti o závěrech znalců v tom, že bylo-li poskytnuto vadné plnění, pak náklady na nápravu jsou představovány odstraněním vadného plnění a provedení prací bezvadných. Proto je podle odvolacího soudu správným postup okresního soudu, který při zjišťování výše bezdůvodného obohacení snížil obvyklou cenu bezvadného plnění o obvyklou cenu nákladů, které by museli žalovaní v daném místě a čase vynaložit na uvedení prací do bezvadného stavu. I v tom však odvolací soud pokládá za zcela přesvědčivý znalecký posudek Ing. Machaly, z něhož vyplynulo, že pro odstranění vad by bylo třeba vynaložit náklady na demontáž, uskladnění a zpětnou montáž zařizovacích předmětů a interiérových prvků v částce 50.000 Kč, bourání a úpravu podkladu pro dlažby v částce 27.750 Kč, dodávku dlažeb za 22.382 Kč, bourání a úpravu podkladu pro obklady v částce 20.650 Kč a dodávku obkladů za 23.704 Kč, ale taktéž za provedení maleb a úklidu v částce 13.000 Kč. Odvolací soud nevidí důvod, proč by žalovaným nemělo být přiznáno právo na vynaložení výdajů v souvislosti s montáží a demontáží zařizovacích předmětů, s výmalbou po stavebních pracích a s úklidem po celé opravě. Pokud by cena díla měla být snížena skutečně o veškeré náklady, které by museli žalovaní vynaložit k dosažení bezvadného plnění, pak by zajisté měli mít právo i na snížení o tyto částky, tedy o 50.000 Kč a 13.000 Kč.

8. Celkem by tedy žalovaní museli vynaložit na odstranění vad částku 157.486 Kč bez příslušné daně z přidané hodnoty. Současně odvolací soud nepochybuje ani o správnosti znaleckého posudku, pokud znalec uvedl, že meziroční pokles cen katalogových stavebních prací mezi lety 2011-2012 činil dle jeho zkušeností 10 %. Jestliže tedy podle znaleckého posudku činila cena prací provedených žalobcem pro žalované 873.182,14 Kč bez DPH a náklady na opravu vadně provedených prací 157.486 Kč bez DPH, pak rozdíl těchto částek činí 715.696 Kč. Po 10% snížení by náklady, které by žalovaní museli vynaložit na získání srovnatelných (vadných) prací, které jim poskytl žalobce, činí 644.130 Kč (po zaokrouhlení) bez DPH. Se 14% daní z přidané hodnoty pak výsledná částka činí 734.304 Kč, které by žalovaní měli žalobci vydat jakožto bezdůvodné obohacení za práce, které pro ně provedl. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že žalovaní žalobci již zaplatili 745.400 Kč, je zřejmé, že uhradili částku vyšší, než kolik činí bezdůvodné obohacení, jež se jim pracemi žalobce dostalo a nárok žalobce na zaplacení dalších částek na bezdůvodné obohacení tedy není důvodný.
9. Odvolací soud proto podle § 219 občanského soudního řádu jako věcně správný potvrdil výrok II napadeného rozsudku a podle § 220 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu změnil výrok I napadeného rozsudku tak, že žalobu zamítl i co do částky 19.814,55 Kč s příslušenstvím.

10. Odvolací soud dodává s přihlédnutím k odvolacím námitkám žalobce, že na danou situaci nedopadá jím zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu, neboť ten byl založen na jiném skutkovém stavu základu. V nyní posuzované věci totiž žalobce nevložil do nemovitosti žalovaných své investice, tedy nezhodnotil svými investicemi jejich nemovitost, ale provedl pro žalované práce a výkony a žalovaní se tudíž obohatili tím, že jejich majetek se nezmensil o cenu, kterou by museli jinak vynaložit na zaplacení prací a výkonů jiné firmě, která by pro ně provedla srovnatelné plnění. Dále lze dodat, že pokud by měly vyvstat pochybnosti o způsobu stanovení hodnoty vadného plnění dle znaleckého posudku a bylo by postupováno podle ust. § 136 občanského soudního řádu, pak odvolací soud by v daném případě částku stanovenou znalcem Ing. Machalou pokládal za zcela přiměřenou. V průběhu řízení byla prokázána existence mnoha zcela zásadních vad, které dílo žalobce vykazuje. Všichni tři znalci se zcela jasně vyjádřili tak, že zejména vady položení dlažeb a obkladů nejsou zaviněny nevhodně zvoleným materiálem. Navíc se jedná o vady zjevné, z nichž některé dokonce mohou bránit řádnému užívání věci jako např. nesprávné umístění radiátoru v koupelně nebo nestejná výška podlah z různých materiálů. Jiné vady sice nebrání užívání věci, ale jsou takového rozsahu a takové povahy, že budou, nebudou-li odstraněny, výrazně snižovat uživatelský komfort u předmětné nemovitosti na dlouhou dobu do budoucna. Žalovaní v domě bydlí, s existencí vadného položení obkladů, dlažeb, vadného spárování, nesprávného zakončení obkladů apod., budou denně konfrontováni. Sleva z ceny díla musí tudíž představovat hodnotu nepohody, kterou v nich denně bude vyvolávat skutečnost, že užívají esteticky znehodnocený prostor. Proto pokud by měl odvolací soud stanovit slevu z hodnoty provedeného plnění s přihlédnutím ke zjevným vadám na dlažbě, obkladech, stěnách, obložkách dveří a dalším prokázaným vadám, pak sleva ve výši 25 % z hodnoty bezvadného díla by podle jeho názoru byla slevou zcela přiměřenou. Nelze též přehlédnout, že žalobce existenci vad v průběhu řízení popíral, a to navzdory závěrům všech tří znalců a soudu předložené fotodokumentaci.
11. Podle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 občanského soudního řádu je žalobce, který nebyl se svým nárokem úspěšný, povinen žalovaným nahradit jejich náklady řízení. Ty jsou představovány odměnou advokáta za 11 úkonů právní služby po 10.400 Kč (podle § 7, § 11 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 11 paušálními náhradami hotových výdajů advokáta po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., jízdným advokáta za 6 jízd z Hradce Králové do Pardubic a zpět za 1.758 Kč a náhradou za ztrátu času za 12 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále 21% DPH, která činí ze součtu shora uvedených částek 25.338 Kč. Náklady řízení žalovaných před okresním soudem tedy činily 145.996 Kč a k nim je třeba dále přičíst částku 8.000 Kč, což byla záloha složená žalovanými na znalečné, takže celkem činí náklady žalovaných před okresním soudem částku 153.996 Kč. Ty je žalobce povinen podle § 160 odst. 1 o.s.ř. nahradit žalovaným ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to podle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám jejich zástupce, a protože žalovaní nejsou nerozdílnými společníky ve sporu, pak je povinen tuto náhradu zaplatit každému z nich jednou polovinou.
12. Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 občanského soudního řádu je žalobce, který nebyl v odvolacím řízení úspěšný, povinen žalovaným nahradit jejich náklady odvolacího řízení. Ty jsou představovány odměnou advokáta za dva úkony právní služby po 10.400 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., dvěma paušálními náhradami hotových výdajů advokáta po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhradou za ztrátu času za čtyři půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a jízdným advokáta z Hradce Králové do Pardubic a zpět za 293 Kč, jakož i 21% DPH ze součtu shora uvedených částek, která činí 4.640 Kč, celkem 26.733 Kč, k čemuž přináleží ještě žalovanými zaplacený soudní poplatek z odvolání v částce 1.000 Kč. Náklady odvolacího řízení žalovaných tak představují celkově částku 27.733 Kč a tu je žalobce povinen nahradit žalovaným každému jednou polovinou k rukám jejich zástupce podle § 149 odst. 1 o.s.ř., a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 občanského soudního řádu.

13. Podle § 148 odst. 1 občanského soudního řádu odvolací soud uložil žalobci, který neměl ve věci úspěch, aby České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích nahradil náklady, které stát vynaložil na znalečné a které nebyly hrazeny složenými zálohami. Na znalečném bylo celkem přiznáno 27.748,30 Kč, z toho zálohami nebyla pokryta částka 16.748,30 Kč, když žalování na zálohy znalečného složili 8.000 Kč a žalobce na zálohu znalečného složil 3.000 Kč. Žalobce je proto povinen nahradit České republice zbývající částku 16.748,30 Kč, a to ve lhůtě podle § 160 odst. 1 občanského soudního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze za podmínek ust. § 237 občanského soudního řádu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím okresního soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni k Nejvyššímu soudu České republiky jako soudu dovolacímu. Přípustnost dovolání je oprávněn posoudit jen dovolací soud (§ 239 o.s..ř).

Pardubice 19. prosince 2018

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu